

Кв.бр.62/09

Општински суд у Пироту, у кривичном већу, састављеном од председника већа – суда Јелисавете Манић и судија Божидара Ђорђевића и Жаклине Пејчић, као чланова већа, у кривичном предмету против осуђеног Филиповић Зорана из Бабушнице, због кривичног дела увреде из чл.92. ст.1. КЗ РС, решавајући по захтеву браниоца осуђеног, адв. Видосављевић Драгутина из Лесковца, за понављање кривичног поступка, у седници већа одржаној дана 19.05.2009.г., донео је следеће

РЕШЕЊЕ

ДОЗВОЉАВА СЕ понављање кривичног поступка против осуђеног Филиповић Зорана из Бабушнице, окончаног правоснажном пресудом Општинског суда у Бабушници К.бр.36/01 од 21.10.2002.г., те се одређује нови главни претрес.

Образложење

Правоснажном пресудом Општинског суда у Бабушници К.бр.36/01 од 21.10.2002.г., окривљени Филиповић Зоран из Бабушнице, оглашен је кривим због кривичног дела увреде из чл.92 ст.1.. КЗ РС и осуђен на новчану казну у износу од 6.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правоснажности пресуде, ако то не учини казна му се ни принудним путем не може наплатити, иста ће се заменити казном затвора рачунајући за сваких започетих 200,00 дин. новчане казне по један дан затвора.

Бранилац осуђеног поднео је захтев за понављање кривичног поступка у коме је навео да је осуђени након правоснажно окончаног кривичног поступка сазнао нове чињенице, и у могућности је да употреби нове доказе који сами по себи или у вези са ранијим доказима могу да доведу до ослобађања осуђеног. Наиме, Европски суд за људска права у Стразбуру је у предмету Филиповић против Србије, број представке 27935/05, дана 20.11.2007.г. донео пресуду којом је утврдио да је правоснажном пресудом Општинског суда у Бабушници К.бр.36/01 од 21.10.2002.г. и пресудом Окружног суда у Пироту Кж.бр.234/03 од 31.12.2003.г., повређено право окривљеног Филиповића на слободу изражавања из чл.10. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, на основу које пресуде и пресуде у случају Лепојић против Србије, је Врховни суд Србије заузео обавезно правно схватање да радње за које је окривљени Филиповић правоснажно осуђен, уз правилну примену Европске конвенције не представља кривично дело увреде, а Министарство унутрашњих послова ПУ Пирот је казну на коју је окривљени Филиповић осуђен правоснажном пресудом Општинског суда у Бабушници К.бр.36/01 од 21.10.2002.г., брисало из казнене евиденције у поступку рехабилитације окривљеног Филиповића.

Веће је размотрило списе предмета и захтев за понављање поступка браниоца осуђеног, па је нашло да је захтев основан, обзиром да су испуњени услови предвиђени чл.407.ст.1. тач.3. ЗКП. Наиме, одредбом овог члана предвиђено је да се кривични поступак завршен правоснажном пресудом може поновити у корист окривљеног ако се

изнесу нове чињенице или се поднесу нови докази који сами за себе или у вези са ранијим доказима могу да доведу до ослобађања лица које је било осуђено, или до његове осуде по блажем кривичном закону.

Имајући у виду пресуду Европског суда за људска права донету 20.11.2007.г у предмету Филиповић против Србије, број Представке 27935/05, којом је утврђено да је, у конкретном случају, дошло до кршења права на правично суђење, па самим тим и до повреде чл. 6. и 10. Конвенције, као и став Европског суда да за повреду части и угледа, не треба да постоји кривична одговорност (већ је довољно предвидети право на исправку и грађанску одговорност), веће овог суда је мишљења да су се стекли услови за понављање кривичног поступка, те је донета одлука како гласи у изреци решења, а на основу чл.409. ст.1. ЗКП.

ОПШТИНСКИ СУД У ПИРОТУ, дана 19.05.2009.г., Кв.бр.62/09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДА
Јелисавета Манић,с.р.

За тачност отправка:

J. Jovanović

ПРАВНА ПОУКА: Против овог решења дозвољена је жалба у року од 3 дана од дана пријема, овом суду за Окружни суд у Пироту.

(43) 14

К бр. 54/09

Општински суд у Бабушници, састављен од судије Небојше Костића као судије појединца, са записничарем Маријом Голубовић, у кривичном предмету окривљеног Филиповић Зорана из Бабушнице, због кривичног дела клевете из чл. 92 ст. 3. у вези ст. 1. КЗ РС, по приватној тужби приватног тужиоца Јончић Петра од 20.03.2001.г., након доношења правоснажног решења надлежног кривичног већа Општинског суда у Пироту Кв. бр. 62/09 од 19.5.2009.г. којим је дозвољено понављање кривичног поступка и заказивања новог главног претреса, донео је дана 22.10.2009.г. следеће

РЕШЕЊЕ

СТАВЉА СЕ ВАН СНАГЕ пресуда Општинског суда у Бабушници К бр. 36/01 од 21.10.2002.г. којом је окривљени Филиповић Зоран оглашен кривим због кривичног дела увреде из чл. 92 ст. 1 КЗ РС и осуђен на новчану казну у износу од 6.000 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правоснажности пресуде, а ако то не учини и казна му се ни принудним путем не може наплатити иста ће се заменити казном затвора рачунајући за сваких започетих 200 динара новчане казне по један дан затвора.

ОБУСТАВЉА СЕ кривични поступак против окривљеног Филиповић Зорана из Бабушнице, због кривичног дела клевете из чл. 92 ст. 3. у вези ст. 1. КЗ РС, по приватној тужби приватног тужиоца Јончић Петра од 20.03.2001.г.,

- због одустанка приватног тужиоца од тужбе.

Образложење

Приватни тужилац Јончић Петар приватном тужбом од 20.3.2001.г. оптужио је окривљеног Филиповић Зорана због кривичног дела клевете из чл. 92 ст. 3. у вези ст. 1 КЗ РС.

Правоснажном пресудом Општинског суда у Бабушници К бр. 36/01 од 21.10.2002.г. окривљени Филиповић Зоран оглашен је кривим због кривичног дела увреде из чл. 92 ст. 1 КЗ РС и осуђен на новчану казну у износу од 6.000 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правоснажности пресуде, а ако то не учини и казна му се ни принудним путем не може наплатити иста ће се заменити казном затвора рачунајући за сваких започетих 200 динара новчане казне по један дан затвора.

Правоснажним решењем кривичног већа Општинског суда у Пироту Кв. бр. 62/09 од 19.5.2009.г. дозвољено је понављање кривичног поступка против осуђеног Филиповић Зорана из Бабушнице окончаног правоснажном

пресудом Општинског суда у Бабушници К. бр. 36/01 од 21.10.2002.г. те је одређени нови главни претрес.

Поступајући по решењу надлежног кривичног већа Општинског суда у Пироту Кв. бр. 62/09 од 19.5.2009.г. судећи судија је заказао главни претрес.

Дана 8.9.2009.г. ван главног претреса пуномоћник приватног тужиоца адвокат Крстић Станислав је изјавио да се приватни тужилац обратио за кривично-правну заштиту због кривичног дела против личности па је кроз примену кривичног закона кроз праксу укупног правосуђа, а у конкретном случају кроз све стварно надлежне правосудне инстанце правоснажно окончан кривични поступак осудом тада окривљеног, да приватни тужилац у овом тренутку не би имао никаквог личног и правног разлога да остаје код оптужбе за кривично дело за које је у овом тренутку наступила апсолутна застарелост гоњења, да уважавајући суд пуномоћник приватног тужиоца је тога дана приступио да да такво изјашњење, јер је ствар сваке државе како ће регулисати кривично право и кривични поступак, па сматра да приватни тужилац не би више ни требало да буде позиван а и он не би имао шта да дода.

Након тога суд је наредбом од 25.9.2009.г. поново заказао главни претрес за 22.10.2009.г. и уз позив за главни претрес упутио акт приватном тужиоцу Јончић Петру којим га обавештава да ће се главни претрес одржати 22.10.2009.г. у 10,00 сати, те је, сагласно чл. 59 ЗКП, приватни тужилац упозорен да ако не присуствује на главном претресу или претресу не присуствује његов пуномоћник суд ће решењем обуставити поступак.

Увидом у повратницу за приватног тужиоца суд је утврдио да је позив за главни претрес и акт са упозорењем да ако не присуствује на главном претресу или претресу не присуствује његов пуномоћник суд ће решењем обуставити поступак, приватни тужилац Јончић Петар примио лично дана 12.10.2009.г.

На заказани главни претрес 22.10.2009.г. приватни тужилац и његов пуномоћник адвокат Крстић Станислав нису дошли иако су уредно примили позив за главни претрес.

Чланом 59 ст. 1 ЗКП је предвиђено да ако приватни тужилац не дође на главни претрес иако је уредно позван или се позив није могао уручити због непријављивања суду промене адресе или боравишта сматраће се да је одустао од тужбе.

При чињеници да приватни тужилац и његов пуномоћник на уредно заказани главни претрес нису дошли и да је приватни тужилац уредно упозорен да ако не присуствује на главном претресу или претресу не присуствује његов пуномоћник суд ће решењем обуставити поступак, суд је утврдио да се у овом случају има сматрати да је приватни тужилац одустао од тужбе, па је суд донео решење о обустави кривичног поступка против окривљеног Филиповић Зорана из Бабушнице, због кривичног дела клевете из чл. 92 ст. 3. у вези ст. 1. КЗ РС, по приватној тужби приватног тужиоца Јончић Петра од 20.03.2001.г., због одустања приватног тужиоца од тужбе.

(43) 15

-3-

С обзиром да, сагласно чл. 412 ст. 1. ЗКП, за нови поступак који се води на основу решења којим је дозвољено понављање кривичног поступка, важе исте одредбе као и за први поступак, а да је суд због тога што се има сматрати да је приватни тужилац одустао од тужбе обуставио кривични поступак против окривљеног, суд је сагласно чл. 412 ст. 3. ЗКП ранију пресуду Општинског суда у Бабушници К бр. 36/01 од 21.10.2002.г. у целини ставио ван снаге.

Општински суд у Бабушници, дана 22.10.2009.г., К бр. 54/09.

Записничар,
Марија Голубовић

M. Golubovic

Судија,
Небојша Костић

ПРАВНА ПОУКА: Против овог решења незадовољна странка има право жалбе Окружном суду у Пироту у року од 3 дана по пријему овог решења, а преко овог Суда.

ДОСТАВЉЕНО

2 решења

Дана *10. 11. 09.*

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
Кж2.бр.829/10
08.09.2010. г.
Н и ш

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија: Снежане Милошевић, председника већа, Слободана Љубића и Љубомира Јовановића, чланова већа, са судијским помоћником Маријом Петровић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Зорана Филиповића, из Бабушнице, због кривичног дела клевете из чл.92. ст.3. у вези ст.1. КЗ РС, одлучујући о жалби пуномоћника приватног тужиоца Петра Јончића, Станислава Крстића адв.у Власотинцу, изјављеној против решења Општинског суда у Бабушници К.бр.54/09 од 22.10.2009.године, у седници већа одржаној дана 08.09.2010.године, донео је

РЕШЕЊЕ

УВАЖАВА СЕ жалба пуномоћника приватног тужиоца Петра Јончића, из Бабушнице, **УКИДА** решење Општинског суда у Бабушници К.бр.54/09 од 22.10.2009.године и предмет враћа Основном суду у Пироту, на поновно суђење.

Образложење

Решењем Општинског суда у Бабушници К.бр.54/09 од 22.10.2009.године, стављена је ван снаге пресуда Општинског суда у Бабушници К.бр.36/01 од 21.10.2002.године, којом је окривљени Зоран Филиповић, оглашен кривим због кривичног дела увреде из чл.92. ст.1. КЗ РС и осуђен на новчану казну у износу од 6.000,00 динара, коју је обавезан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а ако то не учини иста ће се заменити казном затвора, рачунајући за сваких започетих 200,00 динара новчане казне по један дан затвора. Истим решењем обустављен је кривични поступак против окривљеног, због кривичног дела клевете из чл.92. ст.3. у вези ст.1. КЗ РС по приватној тужби приватног тужиоца Петра Јончића од 20.03.2001.године, због одустанка приватног тужиоца од тужбе.

Против овог решења је жалбу изјавио пуномоћник приватног тужиоца

Петра Јончића, Станислав Крстић адв.у Власотинцу, због битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона, са предлогом да се првостепено решење укине.

Апелациони суд је, одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаним решењем и изјављеном жалбом, па је након оцене навода из жалбе, нашао:

Жалба је основана.

Жалбом пуномоћника приватног тужиоца се решење побија наводима да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка и повреда кривичног закона из чл.368. ст.1. и тач.3. и 5. ЗКП, јер је главни претрес одржан без пуномоћника приватног тужиоца, а за исти није ни позван, а суд је повредио према жалбеним наводима и одредбу тач.3. у погледу постојања оптужбе овлашћеног тужиоца.

Испитујући побијао решење у оквиру жалбених навода, Апелациони суд налази да је првостепено решење донето уз битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.368. ст.1. тач.3. ЗКП, којом је прописано да ова повреда постоји ако је главни претрес одржан без лица чије је присуство по закону обавезно, а првостепени суд је противно наведеној одбрани одржао претрес и донео одлуку да се поступак обустави иако за главни претрес нису уредно позвани приватни тужилац нити његов пуномоћник.

Из списка произилази да је за 22.10.2009.године заказан главни претрес на којем је присуствовао само окривљени, а претресу није присуствовао приватни тужилац ни пуномоћник приватног тужиоца, за које суд уопште нема доказа да им је позив уручен, па на основу наведеног Апелациони суд налази да нису били испуњени услови из чл.59. ст.1. ЗКП за обуставу поступка услед одустанка приватног тужиоца. Основано се жалбом побија првостепено решење у целости, јер од одлуке из става два изреке нападано решења зависи и одлука о главној ствари.

Због напред изложеног, другостепени суд је уважио жалбу пуномоћника приватног тужиоца и нашао да је потребно укинути нападано решење Општинског суда у Бабушници и предмет вратити Основном суду у Пироту на поновно суђење.

Са изложеног, применом чл.401. ст.3. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 08.09.2010. г., Кж.2.бр.829/10.

Записничар-судијски помоћник
Марија Петровић,с.р.

Председник већа-судија
Снежана Милошевић,с.р.

Тачност преписа потврђује
Управитељ судске писарнице

З К бр. 1456/10

У ИМЕ НАРОДА

Основни суд у Пироту, као првостепени, састављен од судије Костић Небојше, као судије појединца, са записничарем Маријом Голубовић, у кривичном предмету против окривљеног Филиповић Зорана из Бабушнице, због крив. дела клевете из чл. 92.ст. 2. у вези ст.1. КЗ РС, по приватној тужби приватног тужиоца Јончић Петра од 20.03.2001.год., након доношења правоснажног решења надлежног кривичног већа Општинског суда у Пироту Кв.бр. 62/09 од 19.05.2009.год., којим је дозвољено понављање кривичног поступка и заказивања новог главног претреса, донео је дана 08.02.2011.год. и јавно објавио

ПРЕСУДУ

СТАВЉАЈУ СЕ ДЕЛИМИЧНО ВАН СНАГЕ пресуда Општинског суда у Бабушници К.бр. 36/01 од 21.10.2002.год., и то у ставу првом изреке у односу на окривљеног Филиповић Зорана којом је окривљени Филиповић Зоран оглашен кривим због крив. дела клевете из чл. 92.ст.2. у вези ст. 1. КЗ РС и осуђен на новчану казну у износу од 6.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана правоснажности пресуде, а ако то не учини и казна му се ни принудним путем не може наплатити иста ће се заменити казном затвора рачунајући за сваких започетих 200,00 динара новчане казне по један дан затвора и пресуда Окружног суда у Пироту Кж. бр. 234/03 од 31.12.2003.год. у делу којом је преиначена пресуда Општинског суда у Бабушници К бр. 36/01 од 21.10.2002.год. у ставу првом изреке, у односу на окривљеног Зорана Филиповића само у погледу правне квалификације дела тако што је Окружни суд нашао да у радњама окривљеног Зорана Филиповића стоје обележја кривичног дела увреде из чл. 93 ст. 1. КЗ РС.

ОКРИВЉЕНИ ФИЛИПОВИЋ ЗОРАН из Бабушнице ул. Милентије Поповића бр. 17а од оца Предрага и мајке Надежде Филиповић, дев. Стојановић, рођен у Бабушници 04.05.1960 године, Србин, држављанин РС, дипломирани економиста, радник ПУ, ожењен, отац двоје деце, завршио економски факултет, војску служио 1985 у Скопљу, води се у ВЕ Бабушница, средњег имовног стања, неосуђиван,

- На основу чл. 355. ст. 1. тачка 1. ЗКП

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је 08.03.2001 године у Бабушници, у сали СО Бабушница, на јавном скупу којем су присуствовали Момчило Перишић, потпредседник Владе Републике Србије и Душан Поттић, заменик министра правде и локалне самоуправе Републике Србије, обојица из Београда, а и преко 80 одборника СО Бабушница и руководећи

09.04.1992. године, пресуду Окружног суда у Пироту Гж.бр.451/92 од 23.07.1992. године, пресуду Врховног суда Србије Рев.бр. 4028/92 од 14.01.1993. године, записник о главном претресу од 08.05.2001. године, записник о главном претресу од 19.10.2001. године са исказима сведока Ђорђевић Бобана, Крстић Градимира, Пејић Миролуба, Ђорђевић Далибора, Лепојић Зорана, записник о главном претресу од 15.11.2001. године са исказом сведока Анђелковић Драгана, Јовановић Љубомира, Ђорђевић Миодрага, записник о главном претресу од 18.01.2002. године са исказима сведока Младеновић Драгана, Стаменковић Драгија и Тодоровић Петра, записник о главном претресу од 27.02.2002. године, записник о главном претресу од 12.04.2002. године, записник о главном претресу од 21.10.2002. године и пресуду Европског суда за људска права у предмету Филиповић против Србије по представци бр. 27935/05 од 20.11.2007.г. која је објављена у Службеном гласнику РС бр. 114/2007 од 08.12.2007.год .

Ценећи одбрану окривљеног, а имајући у виду пресуду Европског суда за људска права у предмету Филиповић против Србије по представци бр. 27935/05 од 20.11.2007.г. и која је објављена у Службеном гласнику РС бр. 114/2007 од 08.12.2007.год., као и савесном оценом проведених доказа, како појединачно, тако и у њиховој узајамној вези, суд је утврдио да дело за које је окривљени Филиповић Зоран оптужен приватном тужбом приватног тужиоца Филиповић Зорана од 20.03.2001.год. по закону није кривично дело па је донео пресуду којом је применом чл. 355. ст. 1. т. 1. ЗКП окривљеног ослободио од оптужбе.

Окривљени Филиповић Зоран је у својој одбран изјавио да је приватна тужба приватног тужиоца Јончић Петра неоснован а и непрецизна, те да су неосновани наводи да је. изнео неистине које могу шкодити угледу и части приватног тужиоца и о постојању умишљаја упереног на дисквалификацију приватног тужиоца. Све изнето на јавном скупу који је предмет приватне тужбе је изнето на јавном политичком скупу а то представља и став Бабушничког ДОС-а. Наводи у приватној тужби да је тужиоца теретио да је опљачкао или украо 500.000 ДМ нису тачни. На политичком скупу је изнео чињенице до којих је лично дошао као овлашћено службено лице, односно као инспектор у поступку контроле конфекција „Лисца“. На том скупу је рекао да је тужилац оштетио државу и своју фирму за 500.000 ДМ. Нађено чињенично стање у поступку контроле требају бити предмет разматрања правосудних органа. Лично му је приватни тужилац симпатичан и сматра га одличним политичарем и привредником. Надао се да ће његова критика на том јавном политичком скупу подстаћи потпредседника Владе Перишића и заменика министра Протића а такође и да тужилац спере љагу са свог лица и докаже истинитост онога што је тврдио. Лично тужиоца није окривио већ одговорно лице у конфекцији „Лисца“. Имао је намеру да преко јавне критике скрене пажњу на малверзацију коју је уочио. Овим није нарушен морални лик приватног тужиоца. Додао је да остаје код свих навода током поступка и сматра да основ за обнову поступка постоји, да је држава Србија потписник Европске конвенције о људским правима, па при чињеници да је казна обрисана из његове КЕ код Полицијске управе сматра да суд треба да донесе пресуду и ослободи га кривице и да нема застарелости, с обзиром на чињеницу да је предлог поднео непосредно након доношења пресуда Европског суда за људска права.

Суд сматра неспорним да је дана 08.03.2001.год. у сали II Скупштине општине Бабушница одржан састанак на коме су присуствовали потпредседник Владе РС Момчило Перишић, заменик министра правде и локалне самоуправе Душан Протић, републички посланик Тома Панајотивић, председник и чланови извршног одбора Скупштине општине Бабушнице, секретар Скупштине општине, начелници Општинске управе, представници партија који имају већину у Скупштини општине, одборници Скупштине општине, представници ДОС-а Бабушнице и већи број грађана, те да је на том састанку окривљени Филипковић учествовао у дискусији којом приликом је говорио, између осталог, о томе да је 1996.год. у току финансијске контроле конфекције "Лисца" као финансијски полицајац открио многе неправилности у раду, те да је и говорио о приватном тужиоцу Јончићу као председнику Скупштине општине Бабушница.

Из исказа испитаних сведока током главног претреса Ђорђевић Бобана, Крстић Градимира, Пејић Мирољуба, Ђорђевић Далибора, Лепојић Зорана, Анђелковић Драгана, Јовановић Љубомира, Ђорђевић Миодрага, Младеновић Драгана, Стаменковић Драгија и Тодоровић Петра суд је утврдио да су сви сведоци у својим исказима потврдили да је окривљени Филипковић у дискусији критичног дана поменуо цифру од 500.000 ДМ за који износ је приватни тужилац Јончић Петар наводно одговоран, али да се искази сведока у многоструку разликују које речи је при томе окр. употребио. Тако сведоци Ђорђевић Бобан и Пејић Мирољуб изјављују да је Филипковић употребио реч "узео", сведоци Крстић Градмир и Лепојић Зоран и Тодоровић Петар да је "оштетио државу и предузеће", сведоци Анђелковић Драган и Јовановић Љубомир пак изјављују да је употребио реч "проневерио", при чему сведок Јовановић истиче и "утајио", а сведок Стаменковић Драги истиче да је употребљена реч "оштетио друштвену заједницу", док сведок Младеновић Драган истиче да је окр. Филипковић рекао да је Јончић "ојадио државу и народ" за поменутих 500.000 ДМ.

Суд је истовремено читањем записника који је сачињен критичног дана 08.03.2001.год. од стране записничара Јовановић Слађане утврдио да је у том записнику наведено да је у дискусији окр. Филипковић рекао обраћајући се присутнима у сали, пре свега гостима из Владе Републике Србије, оптужујући председника Јончић Петра "да му није место где се сада налази, тачније на месту председника СО Бабушница", као и да "још 1996.г. радећи као финансијски полицајац у контроли фабрике "Лисца" открио многе неправилности против садашњег председника, односно тада је био само директор фирме "Лисца" поднета је кривична пријава, јер је оштетио државу за пола милиона марака".

Имајући у виду исказе испитаних сведока, записник од 08.03.2001.год. и остале изведене доказе појединачно и у вези са осталим изведеним доказима суд је утврдио да је критичног дана 08.03.2001.год. и на критичном месту у сали Скупштине општине Бабушница окр. Филипковић за приватног тужиоца Јончић Петра рекао да му: "није место где се сада налази - председника СО Бабушница, јер је проневерио 500.000 ДМ". Те речи су изговорене тако да је већина присутних схватио да је Јончић оштетио државу и фирму за толики новац и да је он тај новац узео.

Према томе, по становишту и овог суда најубедљивији искази су дали сведоци Анђелковић Драган и Јовановић Љубомир, а изјаве ових сведока су

најцеловитије и међусобно се подударају, иако су они очигледно у том тренутку били припадници различитих политичких опција. Суд је истовремено исказе осталих сведока у делу шта је окр. Филиповић за приватног тужиоца Јончића рекао оценио да су они своје исказе дали и прилагођавали у зависности којој политичкој групацији припадају и какве односе имају са овде странкама.

Подаци из записника са састанка од 08.03.2001.год. по оцени суда нису од утицаја у погледу утврђивања правно релевантних чињеница у овој правној ствари, јер је исти писан од стране записничара који је, као и остали сведоци, само слушао, не и снимао шта се говори на састанку, тако да се тај записник у односу на исказе сведока не може третирати доказом са јачом доказном снагом.

Члан 10. Европске Конвенције о људским правима предвиђа да свако има право на слободу изражавања, да то право укључује слободу поседовања сопственог мишљења, примања и саопштавања информација и идеја без мешања јавне власти и без обзира на границе, што не спречава државе да захтевају дозволе за рад телевизијских, радио и биоскопских предузећа, те да пошто коришћење ових слобода повлачи за собом дужности и одговорности, оно се може подвргнути формалности, условима, ограничењима или казнама прописаним законом и неопходним у демократском друштву ради заштите угледа или права других.

Чланом 4. Декларације о слободи политичке слободе у медијама од 24.02.2004.год., која је, такође, саставни део унутрашњег правног поретка, је предвиђено да јавни функционери морају да прихвате да ће бити предмет надзора и критике јавности, нарочито путем медија, у погледу начина на који су обављали или обављају своје функције, у оној мери у којој је то неопходно ради обезбеђења транспарентности и одговорног обављања њихових функција, а чланом 5. исте декларације је предвиђено да хумористички и сатирични жанр, на начин заштићен чланом 10. конвенције, дозвољава већи степен претеривања, чак и провокације, све док се јавност не обмањује у вези са чињеницама, из чега следи да јавни функционери морају да прихвате критику јавности, нарочитом путем медија и исказу већи степен толеранције према својим критичарима.

Правним схватањем усвојеним на седници Кривичног одељења Врховног суда Србије од 25.11.2008.год. је предвиђено да границе прихватљиве критике су шире када је реч о јавним личностима у односу на приватна лица која немају то својство. За разлику од обичних грађана јавне личности су неизбежно и свесно подложне помном испитивању сваке своје речи и дела, како од новинара, тако и од јавности уопште, те стога морају испољити већи степен толеранције.

* Чланом 414. ЗКП је прописано да ће се одредбе тог Законика које се односе на понављање кривичног поступка сходно примењивати на правноснажне судске одлуке на основу одлуке Уставног суда којом је укинута или стављена ван снаге пропис на основу којег је била донета правноснажна осуђујућа пресуда, као и кад је захтев поднесен због повреде права осуђеног у кривичном поступку, која је утврђена одлуком Уставног суда или међународног суда, у складу са потврђеним међународним уговором, а повреда је била од утицаја на законито и правилно доношење пресуде.

Неспоро је да је Европски суд за људска права донео пресуду у предмету Филиповић против Србије по представци бр. 27935/05 од 20.11.2007.г. и која је објављена у Службеном гласнику РС бр. 114/2007 од 08.12.2007.год., којом је

утврђено да у овом предмету мешање државе који је предмет овог поступка није било неопходно у демократском друштву, те да је сходно томе дошло до повреде члана 10. Конвенције о људским правима.

При чињеници да је Европски суд за људска права донео пресуду у предмету Филиповић против Србије по представци бр. 27935/05 од 20.11.2007.г. и која је објављена у Службеном гласнику РС бр. 114/2007 од 08.12.2007.год., којом је дао своју оцену и утврдио да је у овом предмету дошло до повреде члана 10. Конвенције о људским правима, овај суд прихвата оцену Европског суда за људска права, па сматра утврђеним да је овде окривљени у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет био политичар који је расправљао о питању од јавног интереса на затвореном политичком скупу где је све учеснике попредседник Владе подстицао да изнесу своја критичка мишљења по питању функционисања општине, да је мета критике подносиоца представке председник општине који је уједно био и директор великог државног предузећа који је и сам јавна личност, да је овде окривљени јавно оптужио председника општине за кривично дело проневере у одсуству осуде за исто дело, и да је окривљени имао легитиман разлог да верује да је председник општине могао бити умешан у утају пореза, а његова изјава и поред тога што садржи озбиљне тврдње није безразложан приватни напад упућен против председника општине.

При свему томе суд сматра да дело за које је овде окривљени оптужен приватном тужбом по закону није кривично дело. Наиме, кривично дело је оно дело којим се повређује или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством, које је противправно и законом одређено као кривично дело, те да нема дела, ако нема елемената општег појма кривичног дела као што је противправност, одређеност у закону, узрочности између радње и последице и сл. као и када недостаје неки од елемената посебног кривичног дела које је предмет оптужбе.

У овом случају имајући у виду да је окривљени у време извршења кривичног дела, које му се ставља на терет, био политичар који је на затвореном политичком скупу расправљао о питању од јавног значаја, да је и сам приватни тужилац у том тренутку и као председник општине и као директор великог предузећа био јавна личност, суд сматра да је приватни тужилац морао да испољи већи степен толеранције према ~~приватном тужиоцу~~. *одр.*

Према томе у радњама окривљеног Филиповић Зорана које му се приватном тужбом приватног тужиоца Јончић Петра од 20.03.2001.год. стављају на терет, и за које је ставом првим изреке правноснажне пресуде Општинског суда у Бабушници К.бр. 36/01 од 21.10.2002.год., оглашен кривим због крив. дела клевете из чл. 92.ст.2. у вези ст. 1. КЗ РС (пресудом Окружног суда ова квалификација је измењена у кривично дело увреде из чл. 93 ст. 1. КЗ РС) и осуђен на новчану казну у износу од 6.000,00 динара и пресудом Окружног суда у Пироту Кж. бр. 234/03 од 31.12.2003.год. у делу којом је преиначена пресуда Општинског суда у Бабушници К бр. 36/01 од 21.10.2002.год. у ставу првом изреке, у односу на окривљеног Зорана Филиповића само у погледу правне квалификације дела тако што је Окружни суд нашао да у радњама окривљеног Зорана Филиповића стоје обележја кривичног дела увреде из чл. 93 ст. 1. КЗ РС, нема противправности.

Из тих разлога суд је утврдио да дело за које је окривљени оптужен по закону није кривично дело па је донео пресуду којом је окривљеног ослободио од оптужбе.

Доносећи одлуку у овој правној ствари суд је имао у виду у наводе пуномоћника приватног тужиоца Јончић Петра адвоката Крстић Станислава да је предлог окривљеног за понављање кривичног поступка неоснован, непотпун и недоказан, да приватни тужилац нема никаквог интереса, а ни правних могућности да у условима апсолутне застарелости кривичног гоњења било шта пред судом предузима и да сматра да Европски суд за људска права у Стразбуру не дотиче правноснажну кривичну пресуду у овој правној ствари, па са из тих разлога сматра да је предлог окривљеног недоказан, јер чак и кад би се сматрало да је одлука суда у Стразбуру „Филиповић против Републике Србије“, тиме што је објављена у Службеном гласилу, обавезујућа и за приватног тужиоца ово не може бити са разлога јер се иста не односи на осуђујућу кривичну пресуду, а уколико се дотиче потоње правноснажене парничне пресуде међу истим странкама да и то није довољан разлог за понављање кривичног поступка у овој ствари, па исте оцењује да нису од утицаја у овој правној ствари. Наиме, при чињеници да је од стране ванпретресног већа донето решење којим је дозвољено понављање кривичног поступка у овој правној ствари, да је Европски суд за људска права донео пресуду у предмету Филиповић против Србије по представци бр. 27935/05 од 20.11.2007.г. и која је објављена у Службеном гласнику РС бр. 114/2007 од 08.12.2007.год., којом је тај Међународни суд утврдио да у овом предмету мешање државе који је предмет овог поступка није било неопходно у демократском друштву, те да је сходно томе дошло до повреде члана 10. Конвенције о људским правима и да је Европски суд за људска права утврдио да је окр. у време извршења кривичног дела које му се ставља на терет био политичар који је расправљао о питању од јавног интереса на затвореном политичком скупу где је све учеснике попредседник Владе подстицао да изнесу своја критичка мишљења по питању функционисања општине, да је мета критике подносиоца представке председник општине који је уједно био и директор великог државног предузећа, који је и сам јавна личност, да његова изјава и поред тога што садржи озбиљне тврдње није безразложан приватни напад упућен против председника општине, овај суд је утврдио, да су у наведеној пресуди Европског суда за људска права ипак садржани ставови који се дотичу наведених правноснажних пресуда Општинског суда у Бабушници и Окружног суда у Пироту. Наиме, без обзира што је суд у време доношења и првостепене пресуде Општинског суда у Бабушници К бр. 36/01 од 21.10.2002.год. и Окружног суда у Пироту Кж бр. 234/03 од 31.12.2003.год. примењивао важеће и законом прописане одредбе којим су прописане санкције за извршена кривична дела узреде из чл. 93. ст. 1. КЗ РС и клевете из чл. 92 ст. 2. у вези ст. 1. КЗ РС ипак сагласно чл. 414. ЗКП у овом случају по становишту овог суда постоји захтев који је поднесен због повреде права осуђеног у кривичном поступку, која је утврђена одлуком међународног суда, у складу са потврђеним међународним уговором, а повреда је била од утицаја на законито и правилно доношење пресуде.

Имајући у виду све напред изнето суд је донео одлуку као у изреци пресуде применом чл. 355. ст. 1. тач. 1. ЗКП, а сходно одредби чл.412. ст. 3. и у вези чл. 414. ЗКП, па је одлучио да се стављају делимично ван снаге пресуда Општинског

суда у Бабушници К.бр. 36/01 од 21.10.2002.год., и то у ставу првом изреке у односу на окривљеног Филиповић Зорана којом је окривљени Филиповић Зоран оглашен кривим због крив. дела клевете из чл. 92. ст.2. у вези ст. 1. КЗ РС и осуђен на новчану казну у износу од 6.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана правоснажности пресуде, а ако то не учини и казна му се ни принудним путем не може наплатити иста ће се заменити казном затвора рачунајући за сваких започетих 200,00 динара новчане казне по један дан затвора и пресуда Окружног суда у Пироту Кж. бр. 234/03 од 31.12.2003.год. у делу којом је преиначена пресуда Општинског суда у Бабушници К бр. 36/01 од 21.10.2002.год. у ставу првом изреке, у односу на окривљеног Зорана Филиповића само у погледу правне квалификације дела тако што је Окружни суд нашао да у радњама окривљеног Зорана Филиповића стоје обележја кривичног дела увреде из чл. 93 ст. 1. КЗ РС.

Саму одлуку о стављању делимично ван снаге наведених пресуда Општинског суда у Бабушници К.бр. 36/01 од 21.10.2002.год., и то у ставу првом изреке у односу на окривљеног Филиповић Зорана и пресуда Окружног суда у Пироту Кж. бр. 234/03 од 31.12.2003.год. у делу којом је преиначена пресуда Општинског суда у Бабушници К бр. 36/01 од 21.10.2002.год. у ставу првом изреке, у односу на окривљеног Зорана Филиповића само у погледу правне квалификације суд је донео, јер се наведене пресуде Општинског суда у Бабушници К.бр. 36/01 од 21.10.2002.год. и Окружног суда у Пироту Кж. бр. 234/03 од 31.12.2003.год. у својим другим ставовима односе на то да је истовремено окривљени Јончић Петар применом чл. 355 ст. 1. т. 1. ЗКП ослобођен од оптужбе по приватној тужби приватног тужиоца Филиповић Зорана од 31.5.2001.год., односно на то да је у том делу иста пресуда потврђена а жалба Филиповић Зорана са предлогом да се окр. Јончић огласи кривим за дело које му се том приватном тужбом ставља на терет, а што није био предмет овог поступка.

Сходно одредби чл.206. ст.3. ЗКП, суд је донео одлуку да се приватни тужилац Петар Јончић ради остваривања свог имовинскоправног захтева упути на парнични поступак.

ОСНОВНИ СУД У ПИРОТУ, дана 08.02.2011.год., 3 К.бр. 1456/10.

ЗАПИСНИЧАР,
Марија Голубовић, с.р.

СУДИЈА,
Небојша Костић, с.р.

За тачност отправка:

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема, овом суду за Апелациони суд у Нишу.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ
1Кж.1.бр.884/11
19.01.2012.године
Н и ш

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, у већу састављеном од судија Вере Милошевић, као председника већа и судија Ранка Банковића и Слободана Стојилковића, као чланова већа, са судијским помоћником Иваном Лазовић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Филиповића из Бабушнице, због кривичног дела клевета из чл.92 ст.2 у вези ст.1 КЗРС, одлучујући о жалби пуномоћника приватног тужиоца Петра Јончића из Бабушнице, Станислава Крстића, адвоката у Власотинцу, изјављеној против пресуде Основног суда у Пироту ЗК.бр.1456/10 од 08.02.2011. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2012. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба пуномоћника приватног тужиоца Петра Јончића из Бабушнице и пресуда Основног суда у Пироту ЗК.бр.1456/10 од 08.02.2011. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Ставом првим пресуде Основног суда у Пироту ЗК.бр.1456/10 од 08.02.2011.године делимично је стављена ван снаге пресуда Општинског суда у Бабушници К.бр.36/01 од 21.10.2002.године и то у ставу првом изреке којом је окривљени Зоран Филиповић оглашен кривим због кривичног дела клевета из чл.92 ст.2 у вези ст.1 КЗРС и осуђен на новчану казну у износу од 6.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, што ако не учини, а казна се ни принудним путем не може наплатити, иста ће бити замењена казном затвора, рачунајући сваких започетих 200,00 динара новчане казне као један дан казне затвора, као и пресуда Окружног суда у Пироту Кж.бр.234/03 од 31.12.2003.године у делу којим је у ставу првом изреке преиначена пресуда Општинског суда у Бабушници К.бр.36/01 од 21.10.2002.године у односу на окривљеног Зорана Филиповића само у погледу правне квалификације дела тако што је Окружни суд нашао да у радњама овог окривљеног стоје обележја кривичног дела увреда из чл.93 ст.1 КЗРС. Ставом другим исте пресуде окривљени Зоран Филиповић из Бабушнице је, на основу чл.355 тач.1 ЗКП ослобођен од оптужбе због кривичног дела клевета из чл.92 ст.2 у вези ст.1 КЗРС. Приватни тужилац Петар Јончић је упућен да

имовинско-правни захтев остварује у парничном поступку.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио пуномоћник приватног тужиоца Петра Јончића, Станислав Крстић, адвокат у Власотинцу, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да се пресуда преиначи или да се укине, као и да он и приватни тужилац буду обавештени о седници већа када се о жалби буде одлучивало.

Како се ради о скраћеном кривичном поступку, а окривљени Зоран Филиповић је ослобођен од оптужбе, веће Апелационог суда је, на основу чл.448 ст.1 ЗКП одлучило да приватног тужиоца и његовог пуномоћника не позива на седницу већа, обзиром да њихово присуство не би било од користи за разјашњење ове кривичне ствари.

Апелациони суд у Нишу је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета ове кривичне ствари, заједно са побијаном пресудом и наводима изнетим у жалби, па је нашао:

Жалба пуномоћника приватног тужиоца је неоснована.

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на штету окривљеног, на које Апелациони суд, као другостепени, поводом изјављене жалбе у смислу чл.380 ст.1 тач.1 и 2 ЗКП пази по службеној дужности.

Пуномоћник приватног тужиоца у жалби најпре указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из чл.368 ст.1 тач.5 ЗКП наводећи да је о приватној тужби тужиоца Петра Јончића одлучено у раније проведеном поступку, те да је првостепени суд донео побијану пресуду упркос чињеници да није постојала оптужба овлашћеног тужиоца. Пуномоћник приватног тужиоца даље у жалби указује и на битну повреду из тач.11 чл.368 ст.1 ЗКП јер су разлози пресуде противречни писменим доказима које је суд извео. Ближе образлажући наведену битну повреду пуномоћник у жалби наводи да из дописа о одбачају кривичне пријаве поднете против приватног тужиоца од 01.07.1996.године и 03.12.1996.године, као и пријаве за привредни преступ, које доказе је првостепени суд извео, произилази јасна намера окривљеног да повреди част приватног тужиоца. Став жалбе је да је битна повреда одредаба кривичног поступка учињена и из разлога што првостепени суд побијану пресуду није јавно објавио.

Ценећи изнете жалбене наводе, Апелациони суд налази да су неосновани јер првостепена пресуда није захваћена ни једном битном повредом одредаба кривичног поступка, на које се жалбом указује. Наиме, не стоје жалбени наводи о постојању битне повреде из чл.368 ст.1 тач.5 ЗКП, јер је првостепена пресуда донета управо на основу оптужбе овлашћеног тужиоца и то приватне тужбе приватног тужиоца Петра Јончића од 22.03.2001.године. Неосновано се жалбом указује и на противречност разлога првостепене пресуде и садржине дописа Окружног јавног тужиоца у Пироту од 01.07.1996.године и 03.12.1996.године о одбачају кривичне пријаве против

приватног тужиоца и пријаве за привредни преступ. Ово из разлога што се ради о доказима из којих се утврђује како су Општински јавни тужилац у Бабушници и Окружни јавни тужилац у Пироту поступали поводом кривичних пријава поднетих од стране Финансијске полиције против приватног тужиоца Петра Јончића и других лица, а не о доказима из којих се могу утврдити одлучне чињенице у вези ове кривично-правне ствари, те стога између одлучних чињеница и садржине тих доказа не може постојати противречност која би представљала битну повреду одредаба кривичног поступка. Такође, неприхватљив је и део жалбених навода да побијана пресуда није јавно објављена јер из записника о главном претресу од 08.02.2011.године произилази да је првостепени суд наконведеног доказног поступка и датих завршних речи окривљеног и пуномоћника приватног тужиоца поступио у складу са чл.357 ст.1 ЗКП и пресуду јавно објавио.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања пуномоћник приватног тужиоца у жалби наводи да је окривљени критичном приликом поступао са умишљајем, јер је знао да износи неистине за приватног тужиоца, као и то да је погрешан закључак првостепеног суда да је окривљени имао легитиман разлог да верује да је приватни тужилац проневерио новац и да је учествовао у утаји, јер је окривљени знао да су кривична пријава и пријава за привредни преступ које су против приватног тужиоца подношене одбачене.

Изнети жалбени наводи су неосновани јер је првостепени суд на основу свих изведених доказа које је ценио у смислу чл. 352 ст.2 ЗКП правилно нашао да је окривљени Зоран Филиповић дана 08.03.2001.године у сали Скупштине Општине Бабушница на састанку на коме су присуствовали потпредседник Владе РС Момчило Перишић, заменик министра правде Душан Протић, одборници Скупштине Општине Меровина, већи број грађана и др., учествујући у дискусији навео да приватном тужиоцу Петру Јончићу није било место где се тада налазио-место председника СО Бабушница јер је проневерио 500.000 ДМ.

Наиме, чл.92 ст.2 КЗРС прописано је да кривично дело клевета чини онај ко путем штампе, радија, телевизије, других средстава јавног информисања и комуницирања или сличних средстава или на јавном скупу за другог износи или проноси штогод неистинито што може шкодити његовој части и угледу. Одредбом чл.10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, која је у смислу чл.194 ст.4 Устава РС саставни део правног поретка Републике Србије, прописано је да свако има право на слободу изражавања, да то право укључује слободу поседовања сопственог мишљења, примања и саопштавања информација и идеја без мешања јавне власти и без обзира на границе, што не спречава државе да захтевају дозволе за рад телевизијских, радио и биоскопских предузећа, те да коришћење ових слобода повлачи за собом дужности и одговорности, оно се може подвргнути формалностима, условима, ограничењима или казнама прописаним законом и неопходним у демократском друштву ради заштите угледа или права других, док је чл.4 Декларације о слободи политичке слободе у медијима од 24.02.2004.године, која је такође саставни део правног поретка Републике

Србије, прописано да јавни функционери морају да прихвате да ће бити предмет надзора и критике јавности, нарочито путем медија, у погледу начина на који су обављали или обављају своје функције, у оној мери у којој је то неопходно ради обезбеђења транспарентности и одговорног обављања њихових функција. Дакле, како је правилно првостепени суд утврдио да је окривљени у време извршења дела био политичар који је на затвореном скупу расправљао о питањима од јавног интереса у ситуацији када је потпредседник Владе подстицао учеснике да изнесу своја критичка мишљења у вези функционисања општине, да су речи окривљеног који је имао легитиман разлог да верује у умешаност приватног тужиоца у утаји пореза, биле упућене приватном тужиоцу који је у то време такође био јавна личност-председник Општине и директор предузећа „Лисца“, а из цитираних одредби Конвенције и Декларације произилази да јавне личности морају да испоље већи степен толеранције према упућеним речима јасно је да је и сам приватни тужилац, као јавна личност, за разлику од приватних лица која немају то својство у критичној ситуацији морао да испољи већи степен толеранције према речима које су му од стране окривљеног упућене, а које се односе на његов рад. Стога је, по оцени овог суда правилан закључак првостепеног суда да окривљеног треба ослободити од оптужбе услед недостатка елемента противправности у његовим радњама.

Обзиром на изнето и чињеницу да је пресудом Европског суда за људска права која је донета по представци окривљеног бр.27935/05 од 20.11.2007.године утврђено да је дошло до повреде права окривљеног на слободу изражавања из чл.10 Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, жалбени наводи којима се указује да окривљени није имао легитиман разлог да верује да је приватни тужилац проневерио новац, те да је исти критичном приликом поступао са имишљајем, су без утицаја на правилност утврђеног чињеничног стања као и на постојање кривичног дела.

Како је чињенично стање правилно и потпуно утврђено, што се наводима жалбе не доводи у сумњу, првостепени суд је правилно закључио да дело за које је окривљени Зоран Филиповић оптужен по закону није кривично дело и правилном применом чл.355 тач.1 ЗКП именованог ослободио од оптужбе због кривичног дела клевета из чл.92 ст.2 у вези ст.1 КЗРС и у односу на овог окривљеног делимично ставио ван снаге пресуду Општинског суда у Бабушници К.бр.36/01 од 21.10.2002.године и то у ставу првом изреке којом је окривљени Зоран Филиповић оглашен кривим због кривичног дела клевета из чл.92 ст.2 у вези ст.1 КЗРС и пресудау Окружног суда у Пироту Кж.бр.234/03 од 31.12.2003.године у делу којим је у ставу првом изреке преиначена пресуда Општинског суда у Бабушници К.бр.36/01 од 21.10.2002.године у односу на окривљеног Зорана Филиповића само у погледу правне квалификације дела.

Одредбом чл.408 ст.2 ЗКП прописано је да се захтев за понављање кривичног поступка може поднети и пошто је осуђени издржао казну и без обзира на застарелост, амнестију или помиловање. Дакле, из наведене законске формулације јасно произилази да је након правноснажности решења Кв.бр.62/09 од 19.05.2009.године којим је дозвољено понављање кривичног поступка и за време новог суђења искључен утицај застарелости кривичног гоњења на исход поновљеног поступка. Стога се показују неоснованим

жалбени наводи да је у конкретном случају наступила застарелост кривичног гоњења и да је побијаном пресудом повређен закон у корист окривљеног.

Из наведених разлога, Апелациони суд је, применом чл.388 Законика о кривичном поступку одлучио као у изреци другостепене пресуде.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НИШУ, дана 19.01.2012.г. 1Кж.1.бр.884/11

Судијски помоћник – записничар,
Ивана Лазовић,с.р.

Председник већа – судија,
Вера Милошевић,с.р.

Тачност преписа потврђује
Управитељ судске писарнице